

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010828
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010828.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, v trestnej veci obžalovaného R. J., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 25. 04. 2014 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný R. J., nar. XX. XX. XXXX v H., trvale bytom A., T. Q. XXX/X

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 16.05.2013 v čase po 22.00 h. na nástupišti č. 16 autobusovej stanice A., okres A., po vzájomnej dohode s C. V., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom T. Q. XXX/X, Y. Q., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom A., a F. F., nar. XX.XX.XXXX vo A., trvale bytom A., fyzicky napadli H. N., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že tohto sediaceho na lavičke C. V. kopla do nôh so slovami „starý daj nejaké peniaze“ a následne ho udrela aj rukou do oblasti tváre, v dôsledku čoho mu roztrala peru a keď ju H. N. ju od seba odstrčil, v dôsledku čoho táto spadla na zem a začala kričať príbehli k nej R. J., Y. Q. a F. F. a títo po príchode k H. N. ho začali napádať, kde R. J. H. N. chytil za vrchnú časť odevu, pričom mu roztrhol sako na oboch rukávoch, následne ho tento aj udrel do tváre, kedy začal H. N. pred nimi cúvať, pretože títo sa ho snažili neustále napádať a neskôr sa mu podarilo utiecť na Oddelenie železničnej polície PZ Zvolen, čím H. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. F. XX boli spôsobené drobné zranenia na pere a ľavom oku, ktoré zranenia si práceneschopnosť nevyžiadali, teda

spoločným konaním sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

čím spáchal

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný trest povinnej práce vykonať najneskôr do 1 roka od jeho nariadenia.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný trest povinnej práce vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 23. 10. 2013 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/408/13-4 obžalobu na C. V., R. J., Y. Q. a F. F. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Po preskúmaní obžaloby a oboznámení sa s obsahom trestného spisu súd dňa 21. 11. 2013 vydal vo veci trestný rozkaz č.k. 5T/118/2013-128, ktorým uznal obvinených C. V., R. J.T., Y. Q. a F. F. za vinných z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

V zákonnej lehote podal prokurátor proti trestnému rozkazu odpor, a to len voči výroku o treste u obvineného R. J., následkom čoho došlo vo vzťahu k obžalovanému R. J. k jeho zrušeniu a nariadeniu hlavného pojednávania.

Obžalovaný R. J. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátor preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátora súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/158/2007-73 zo dňa 21. 11. 2007, rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/77/2012-92 zo dňa 06. 06. 2012, úradné záznamy, odpis registra trestov obžalovaného.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie skutku, súd toto vyhlásenie považoval za priznanie spáchania skutku, a preto aj dokazovanie ohľadom jeho viny nebolo vykonané a súd vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody až na tri roky sa páchatel' potrestá, ak sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Obžalovaný R. J. svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním s C. V., Y. Q. a F. F. sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti najmä tým, že napadol iného. Pritom každý zo spolupáchateľov, ktorý sa zúčastnil skutku zodpovedá zaň tak, ako keby trestný čin spáchal sám. Nie je potrebné, aby sa spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, avšak prispenie je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných spolupáchateľov, čím sa stáva objektívne a subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. Zároveň súd prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. V prípade obžalovaného R. J. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný sa ku trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval. Súd prihliadol na jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené je tak pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v rovnováhe. Trestná sadzba trestu odňatia slobody je tak v prípade obžalovaného až tri roky.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol v minulosti trikrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Zvolen rozsudkom č.k. 3T/158/2007-73 zo dňa 21. 11. 2007, právoplatným dňa 21. 11. 2007 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu odňatia slobody bol obžalovaný podmiennečne prepustený Okresným súdom Trenčín v konaní sp. zn. 8Pp/146/2011 dňa 11. 01. 2012 s určením skúšobnej doby na 3 roky. Obžalovaný teda spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Vychádzajúc z uvedeného, súd prihliadol na okolnosti prípadu, kedy konaním obžalovaného nedošlo k vážnejšiemu ohrozeniu oprávnených záujmov poškodeného, závažnosť konania obžalovaného vykazuje nižší stupeň ohrozenia spoločnosti ako aj na osobu obžalovaného, ktorý sa od spáchania skutku nedopustil inej trestnej činnosti. Súd dospel k záveru, že za primeraný a dostačujúci je možné považovať trest povinnej práce, keďže sú splnené podmienky podľa § 54 Trestného zákona a obžalovaný s uložením trestu povinnej práce súhlasil. Súd potom uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, teda v najvyššej možnej výmere. Uvedený trest považuje súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za dostatočný a spravodlivý, ktorý zároveň spĺňa atribúty generálnej a individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.